

Jaká armáda bude třeba v r. 2020?

(K diskuzi o Joint Vision 2020 amerických ozbrojených sil)

Následující pojednání slouží k vysvětlení věcné odborné problematiky s důrazem na interpretaci některých nových oblastí vojenského umění. Diskuze pomůže seznámit čtenáře s novými myšlenkami, které zanedlouho ovlivní základní oblasti vojenství. V tomto článku se používají údaje publikované v zahraničním vojenském odborném tisku ve spojení s vlastními iteračními poznámkami, a proto si autor nečiní nárok na to, aby prezentované údaje byly považovány za původní překlad.

* * *

Pro dnešní multilaterální uspořádání světa jsou evidentní dva základní trendy. Na jedné straně politické, ekonomické a jiné podmínky vytvářejí bezpečnostní prostředí s větším množstvím rozmanitých hrozeb, a naproti tomu se projevují výrazné tendence dosáhnout celkové bezpečnostní jistoty. Získat základní jistoty v oblasti bezpečnosti a obrany vyžaduje v předstihu posoudit podstatu budoucího vývoje světového společenství ve vazbě na vojenství. Již dnes je totiž jasné, že technologie a hrozby se budou dále vyvíjet, zcela nezávisle na nás, ve stále se zrychlujících procesech.

Společná vize 2020 (Joint Vision 2020) je koncepční dokument, týkající se všech - joint - ozbrojených sil USA, tj. pozemního vojska - Army -, vojenského letectva - Air Force -, vojenského námořnictva - Navy - a námořní pěchoty - Marine Corps. Tyto síly jsou oporou naplňování cílů národní bezpečnostní strategie. Jejich rutinní použití se podílí velkou měrou na utváření mezinárodního bezpečnostního prostředí. Jsou udržovány v nepřetržité bojové připravenosti s cílem dát pádnou odpověď na jakoukoliv hrozbu s možností využití celého spektra vojenských operací.

Hlavní zaměření vize vychází z nutnosti připravit se již nyní na nejistoty budoucnosti. Vize 2020 vytyčuje zásadní koncepce a rozšiřuje dřívější vizi 2010 (z r. 1997), s cílem usměrnit pokračující transformaci ozbrojených sil. Celkovým cílem reformy uvedené v tomto dokumentu je vybudovat nejdokonalejší síly, které budou samozřejmostí v míru, energické (rozhodné) ve válce a vynikající při vedení jakékoliv formy konfliktu v celém širokém spektru vojenských operací.

Jádrem vize je potom plné spektrum dominancí dosažených prostřednictvím vzájemné závislosti uplatnění nadřazenosti manévru, přesných úderů, soustředěné logistiky a všestranné ochrany. Zmíněné oblasti vyžadují stálou inspiraci efektivních technologií k modernizaci a přezbrojování. Materiální nadřazenost sama o sobě ovšem není podstatná. Větší důležitost má formování doktríny, příprava velitelů a štábů, kteří skutečně zhodnotí přednosti technologií.

Historicko-strategický kontext

V roce 2020 se budou státy vyrovnávat se značným rozsahem zájmů, příležitostí a výzev, které budou pravděpodobně vyžadovat účast vojenských sil. Globální zájmy a závazky Spojených států zůstanou neměnné a nejsou žádné náznaky, že hrozby vůči těmto zájmům a závazkům, nebo vůči spojencům, zmizí. Plnění těchto závazků v podmínkách výzev budoucnosti bude nepřetržitě usměrňovat strategickou výstavbu ozbrojených sil, navrhování efektivních projektů, účast sil v zámoří a dosahovat strategické iniciativy. Vize 2020 popisuje nezbytné procesy, kterými toho dosáhnout.

Jestliže vyjdeme z předpokladu, že ozbrojené síly v roce 2020 budou zranitelnější rychlejšími a přesnějšími prostředky ničení než je tomu nyní, nelze než pokračovat v investicích k rozvinutí nových vojenských schopností. Vize v tomto ohledu popisuje nastávající transformaci oněch nových schopností.

Vývoj v období příštích dvou desetiletí nezvratně ovlivní dva faktory: Za prvé, vedení bojové činnosti výrazně změní pokračující rozšiřování informačních technologií. Změny společného velení a řízení v informačním prostředí přivodí v podmínkách informační hegemonie rozhodující transformaci operačních schopností společných sil. Za druhé, ozbrojené síly budou více spoléhat na intelektuální a technologické inovace. Rychlost technologických změn, speciálně podporujících změny ve strategickém prostředí, vytyčí význam a úlohu lidské způsobilosti, tím i organizací, a zrychlí inovace, které se projeví v celém rozsahu společných operací. V tomto duchu vize zahrnuje celkové schopnosti požadované od přípravy a vedení společných vojenských operací v období do roku 2020.

Jak již naznačila dřívější vize 2010, dnešní schopnosti manévru, úderu, logistického zabezpečení a ochrany se stanou dominantními v závislosti na realizaci potenciální informační revoluce a převládnou nové aspekty k nimž patří **rychlý a hluboký manévr, přesný úder, všestranná ochrana a soustředěná logistika.**

Úplné spektrum dominancí

Výsledným cílem vojenských sil Spojených států je splnit požadavky kladené vrcholnými státními vládními orgány. Pro společné síly budoucnosti bude tímto konečným cílem dosáhnout schopnost sil operovat rozmanitě (nelineárně), prolnutím celého spektra dominancí, v uceleném rozsahu vojenských operací, nebo-li v kombinaci s mnohonárodnostními partnery kontrolovat každou situaci a porazit jakéhokoliv nepřítele.

Reálné spektrum dominantního postavení zahrnuje prosazování hlavní role **odstrašování** - propojení válčiště s aktivitami sil. Odstrašování obsahuje aktivní a pasivní uplatnění zbraňových systémů, zejména strategických sil a zbraní hromadného ničení hlavního válčiště. Na regionální úrovni se uplatní s menším stupněm nepředvídaných skutečností. Celé spektrum dominantního postavení zahrnuje také podporu státních činitelů, neurčité situace mezi mírem a válkou, jako jsou operace na udržení a prosazení míru, stejně jako humanitární a podpůrné akce.

Dosažení úplného spektra dominancí prostředky společných sil naplní jejich základní poslání - **vítězství ve válce** - získáním úspěchu v celém rozsahu operací. Toho se

nedosáhne pouhou touhou po vítězství, ale vynaložením značného úsilí i za cenu obětí. Avšak i přes nejlepší úsilí a vůli minimalizovat tyto oběti a ztráty, se jim v konfliktu nelze vyhnout. Složitost je a zůstane vlastní vojenským operacím vedených na všech úrovních a za každých podmínek.

Informační převaha

Informace, zpracování dat a komunikační sítě jsou jádrem každé vojenské činnosti. Po celou historii vojenství strategové považovali informační nadřazenost za klíčový exponent vítězství. Stále pokračující informační revoluce vytváří nejenom kvantitativní, ale i kvalitativní změnu v informačním prostředí. Informační převaha je ovšem v podstatě nestálá, a tudíž musí být vytvářena a podporována systémově, cestou vedení informačních operací. Nicméně vytvoření informační převahy není cílem, ale prostředkem.

Koncepce pojmenovaná „global information grid“ (což lze chápat jako generální informační síť) bude poskytovat souměrný rámec k dosažení tohoto cíle. Funkční síť bude vně i vnitřně propojena na základě informačních schopností, přidružených procesů a činností štábů, kterým zprostředkuje požadované informace. Hlavní účastníci tohoto pomyslného okruhu budou velitelé, političtí činitelé a podpůrný personál u bojových součástí. Realizace plného potenciálu těchto změn vyžaduje nejenom technologická zlepšení, ale nepřetržitý vývoj změn v doktríně, organizaci a rozvinutí relevantního výcviku k udržení srovnatelných výhod s informačním prostředím.

Zdokonalování (inovace)

Společná vize 2010 identifikovala technologickou inovaci jako životně důležitý komponent transformace ozbrojených sil USA. Je důležité zachytit vedle důrazu na technologie také význam a úlohu rozšíření inovací organizačního a znalostního rázu.

Ve zjednodušené podobě je inovace spojení nových myšlenek s plněním úkolů novými racionálními technikami. Inovace, které budou vyplývat z všeobecného porozumění zákonitostem vedení bojové činnosti, vymezí propojení schopností budoucích vojenských operací, na které se musí velitel připravit, aby splnil úkol. Účinné inovační procesy vyžadují kontinuitu vzdělávání a uplatnění interakce, která zhodnotí cíle operačních úkolů s využitím cvičení, experimentů a simulací, jež musí zahrnovat mechanismy zpětné vazby. Cíl je proto stanoven kategoricky, rozvážně, přiměřeně a logicky rozumně: s dostatečnou flexibilitou a vhodnými přístupy, umožňujícím napravit případné chyby a včas předcházet nepředvídaným okolnostem.

„Musíme posílit naléhavé inovace,“ uvádí vize, „... jež vytvoří společné síly budoucnosti, ne toliko z rozhodnutí s ohledem na budoucnost, verzus struktura současných sil a rozpočtů, ale také k přijatelné toleranci chyb a selhání experimentálních procesů. Musíme vytvářet postupy, vhodné pro dané období a dostupnosti zdrojů, které zajistí spolehlivé výsledky a přinesou úspěch v boji“.

Měnící se technologie jsou primárně hnacím ústrojem změny prostředí. Proto se realizaci inovací musí podrobit celý komplex společných operací - například jaké prostředky ozbrojených sil musí zajistit změny v doktríně, organizačních strukturách,

výcviku, nebo jaké požadavky budou na bojovou techniku, zbraňové systémy a jiná zařízení, co udělat pro zdokonalení schopností velení a řízení a vzdělávání velitelů a štábů a přípravu vojsk.

Vedení společných operací

Velitelům musí být poskytnuta příležitost splnit úkoly zasazením připravených jednotek a dosáhnout úrovně ofenzivnosti nutné k vedení vojenských operací v celém jejich rozsahu. Jestliže to bojová činnost vyžaduje, musí mít k dispozici velké seskupení sil schopných vést společně obranné a útočné operace proti nepříteli, který se musí bránit převaze.

Jiné alternativy, humanitární asistence nebo mírové operace, budou vyžadovat okamžitou pružnou odezvu k dosažení národních cílů v požadovaném časovém rozsahu. Jisté situace mohou vyžadovat schopnosti pouze jednoho druhu ozbrojených sil (vojska), ale zpravidla k dosažení společného cíle budou zasazeny jak aktivní (pravidelné), tak záložní součásti (zálohy).

Složitost budoucích operací také vyžaduje společné řízení sil, které mají schopnost účinně participovat jako jedna součást unifikovaného národního úsilí (programu). Tento integrovaný přístup unilaterálně přináší všechny nástroje politiky na dosažení národních cílů. Úměrně k objevujícím se hrozbám bude v působnosti civilních orgánů také pravděpodobně nabývat na důležitosti participace společných sil na eliminaci takových hrozeb, jako je například terorismus a rozšiřování zbraní hromadného ničení.

Lidské zdroje

Celkový fundament společných sil 2020 budou tvořit velitelé a štáby a základní vojenské jednotky. Jejich kvalita bude zásadní otázkou jako nikdy předtím. V rámci svých působností budou čelit rozmanitosti misí a technologickým požadavkům, které vyžadují adaptabilitu, inovaci, přesné znalosti, novátorské myšlení a multikulturní porozumění. Stát se bude spoléhat na talentované jedince význačného charakteru, odevzdávající se etické nesobecké službě.

Příslušníci ozbrojených sil USA musí být připraveni přejít, když to bude nutné, z běžné přípravy k vedení skutečné bojové činnosti v jakékoli aktuální bojové situaci k prosazování míru. Velitel společných sil je k tomuto kroku kdykoliv plně připravený, má vliv (pravomoc) a schopnost velet vzájemně působícím silám v celém rozsahu operací.

Pouze připravení lidé - vojenští i civilní odborníci - vytvoří síly se schopností rychlé a účinné rozmístitelnosti v jakémkoliv bodě na zeměkouli a vést vojenské operace.

Operační pojetí

Operační pojetí v oblasti přípravy a vedení společných operací přináší v nové verzi vize některé inovace, které podle mého osobního mínění nemají zatím adekvátní odezvu. Bude vhodné proto některé pasáže pro dokreslení významu citovat.

„S využitím převahy manévru budou společné síly, nemajíc sobě rovného, rychle a rozhodně dosahovat vysoké rychlosti a iniciativu při rozmísťování a přeskupování sil z široce rozptýleného uskupení ke splnění operačních úkolů. Použití převahy manévru

může přímo vést k dosahování cílů, ale může také usnadnit použití jiných operačních přístupů. Například dominantní manévr může být použitý k vytlačení nepřátelských sil a jejich zničení přesnými údery. Výhody včasného dosažení důležitého prostoru budou výsledkem operačního manévru strategického významu. ... Americké jednotky na základnách v zámoří budou hlavní součástí úderných sil na operačním válčišti. Informační převaha bude vedle poskytnutí adaptivního a souběžného plánování podporovat spojení dominantního manévru ke sladění široce rozptýlených jednotek a jejich včasného soustředění k dokončení mise. Společné síly budou také schopné plánovat a propojovat dominantní manévr k posílení spolupráce mezi více agenturami a mnohonárodními partnery, kteří nemají stejnou úroveň schopností.“

Schopnost rychle přeskupit větší množství sil umožní veliteli společných sil udržovat kontrolu bojového prostoru a posilovat účinky rozptýlených sil ve správném čase a místě. V boji umožní rychlé přeskupení dosáhnout výhodné rozmístění a dovolí veliteli použít rozhodný mocný úder, který přinutí nepřítele se bránit v nevýhodném postavení a nebo odejít. V jiných situacích dovolí silám obsadit klíčové pozice, převzít iniciativu a minimalizovat ztráty.

Předpokládané použití rozhodujících početných sil v konfliktu přinutí nepřítele ke kapitulaci po minimálním odporu. Tento účinek je přiměřený pro celé spektrum vojenských operací. V průběhu mírových misí to může vést k vytvoření výhodné pozice pro vojenské vyjednávání nebo k prevenci před podněcováním civilních nepokojů. Aby se dosáhlo takových účinků, bude velitel využívat informační aktivity jako prostředek k zesílení schopností bojových sil, zřejmě bez nutnosti použití fyzické síly.

Přesný úder

Definice: Schopnost společných sil nalézt, přísně vyhodnotit, rozlišit a vytyčit objekty nebo cíle; vybrat, utřídit a použít správné systémy k vytvoření požadovaných účinků; zhodnotit výsledky a jak je po celém spektru vojenských operací požadováno, rychle a rozhodně obnovit boj.

Zjednodušeně to znamená, že přesný úder je efektivní způsob vedení boje, který je relevantní právě pro ten který typ vojenské (i nevojenské) činnosti. Jeho úspěch závisí na velmi důkladných analýzách, jež rozliší a stanoví rozhodující uzlové body a cíle. Ústřední charakteristikou bojových prostředků přesného vedení úderů je propojení senzorů s příslušnými systémy a dosažení výsledku.

Ve společných silách budoucnosti se toto spojení bude uskutečňovat prostřednictvím jednotlivých ozbrojených sil, a jestliže to bude vhodné se začleňováním aplikovatelných schopností mnohonárodních partnerů a spolupráce mezi více rezorty.

Synergie tzv. **systému systémů** bude poskytovat veliteli nejširší možný rozsah schopností v reakci na každou situaci, se zahrnutím jak dynamických, tak i stacionárních zbraňových systémů, schopných přinášet požadované smrtelné nebo i humánní účinky.

V přípravě a vedení přesných úderů bude mít dominantní postavení informační zabezpečení. Uplatnění informačních systémů bude od velitele společných sil vyžadovat vyhodnotit složitou situaci, stanovit požadované síly a prostředky, zvolit průběh akce a soustředit úsilí k její provedení.

Při korektním stanovení výsledného efektu přesného úder se velitel musí vyvarovat (ač minimálních) tzv. vedlejších ztrát (*collateral damages*). V průběhu konfliktu velitel

bude využívat zásady vedení přesného úderu k získání výrazných úspěchů při plnění hlavních cílů kampaně. Tato činnost by mohla zahrnout zničení objektů používaných konvenčními silami, včetně zničení speciálně působících týmů, nebo i provedení důležitých psychologických misí.

V jiných případech přesný úder může usnadnit použití nejúčinnějších druhů a forem manévru k rozhodujícímu ukončení boje. Velitel může také využít k tomuto účelu pevně zabudované zbraňové a jiné systémy, zejména v rámci informačních operací, kde by mohly být cílem přesného úderu klíčové pozice nepřátelských velitelských stanovišť nebo hlavní bojové sestavy či ovlivnění mínění obyvatelstva na území nepřítelů.

V nebojových situacích bude vedení přesných úderů zaměřeno na akce, které nemají letální účinky. Tyto činnosti související s přesným úderem budou schopné řídit složité situace, překonávat dezinformační kampaně nebo například pomáhat na kontrolních stanovištích usměrňovat tok uprchlíků. Při uplatnění jak v boji nebo nebojových operacích, dovolí schopnosti nástrojů přesných úderů pozitivně ovlivňovat situaci a dosahovat rozhodné účinky, minimalizovat rizika a ztráty a přispívat k nejúčinnějšímu použití zdrojů.

Soustředěná logistika

Definice: Způsobilost zaopatřit společné síly v celém spektru vojenských operací odpovídajícím personálem, výzbrojí, výstrojí, zařízením, vybavením a zásobami na správném místě, ve správném čase, ve správné kvalitě a požadovaném rozsahu. Tato opatření budou realizována v reálném čase jako součást generální relevantní operační sestavy s využitím systémů informačních sítí, efektivně propojených se všemi druhy ozbrojených sil a podpůrnými agenturami. Soustředěnou logistiku budou provádět společné síly v přípravě a vedení operací směrem k vojskům a procesům na podporu všech činností s využitím transformačních inovací.

V praxi to bude znamenat, že soustředěná logistika opatří vojenské schopnosti zabezpečením dodávek všeho druhu a množství ve správné kvalitě na určeném místě ve stanoveném čase na podporu operačních cílů. Logistické činnosti budou podporované transformační technologií, revolučním zdokonalováním informačních systémů, inovacemi v organizačních strukturách a doprovodných procesech.

Soustředěná logistika bude v reálném čase a efektivně uvádět v soulad všechny logistické funkce a jednotky přes vyspělé informační technologie a systémy, které tvoří nedílný celek. Součástí těchto systémů bude přijímání předběžných opatření a rozhodnutí, které navíc bude podloženo analýzami a plánováním. Logistická opatření budou zajišťovat volnější propojení s komerčním sektorem k využití použitelných výhod komerční ekonomiky.

Soustředěnost logistiky znamená její všestranné propojení. Schopnost soustředěné logistiky bude efektivně podporovat společné síly v boji a vybaví především operační součásti. Bude také opatrovat dodání humanitární pomoci nebo zajistí podporu při katastrofách, živelních pohromách a jiných aktivitách napříč celého spektra vojenských operací.

Všestranná ochrana

Definice: Rozhodně splnit zadané úkoly společných sil a možnost chránit vlastní síly a prostředky. Všestranné ochrany se docílí prostřednictvím přizpůsobeného používání víceúrovňových aktivních a pasivních opatření s akceptovatelnou úrovní rizik při vedení pozemních, námořních, vzdušných, kosmických a informačních vojenských operací.

Síly musí být schopné vést rozhodující operace navzdory hrozbě rozsáhlého zasazení zbraňových systémů nepřítele (zbraně hromadného ničení nevyjímaje), musí zvládnout řízení informačních operací nebo čelit teroristickým akcím nebo asymetrickým hrozbám v průběhu jakékoliv fáze těchto operací.

Obyvatelstvo Spojených států a spojenci atd., vojenské a nevojenské prostředky potřebné pro úspěšné vedení operací, musí být chráněné ať jsou rozmístěny kdekoli - od rozvinutí, přes hrozby překvapivého úderu, až po přeskupení a zasazení k vedení operace. Všestranná ochrana s přijatelným stupněm rizika trvá po celou dobu operace (boje) než společné síly dosáhnou splnění úkolu.

Informační převaha určuje všestranné ochraně komplexní řád platný pro bojové i nebojové akce, útočné a obranné operace. Zakládá se na zdůvodněné podpůrné strategii, aktivních a pasivních obranných opatřeních, zahrnuje raketovou obranu na válčišti, možnosti omezené raketové obrany USA, ofenzivní protiopatření, bezpečnostní procedury, protiteroristická opatření, zvýšenou koncentraci zpravodajství a analytické činnosti, mimořádná opatření připravenosti a zvýšené bezpečnostní povědomí. Bude rozšířena až za bezprostřední rozhraní vedení operací na válčišti, aby se dosáhlo ochrany logistiky a chránily základní schopnosti v jiných lokalitách kde se nacházejí životně důležité systémy pro úspěch operace.

Společné síly roku 2020 budou integrovat ochranu schopností podle dispozic zahraničních partnerů, agentur, organizací, a bude odezvou na jejich případné požadavky. Velitelé budou hodnotit a snižovat rizika tím, že použijí ochranná opatření pro určité typy operací. Tím se zajistí, že vhodná úroveň bezpečí bude kompatibilní s dalšími úkoly misí a musí poskytovat ochranu všem silám a prostředkům.

Informační operace

Definice: Akce, které přímo nebo zprostředkovaně ovlivní informační systémy nepřítele, zatímco chrání vlastní informační strukturu. Informační operace také zahrnují postupy působící v podmínkách mimo boj nebo v krizové situaci tím, že chrání vlastní informace, stejně jako informační systémy k ovlivnění informačních cílů a informační soustavy.

Protivníci, kteří se zabývají netradičními konflikty, kladou zvláštní důležitost na informační oblast. Spojené státy a jejich síly na propojených základnách po celém světě jsou možným cílem informačních útoků. Působení související s informačními operacemi je širokého rozsahu - od psychické destrukce přes psychologické operace až po obranu počítačových sítí. Úloha sjednocení informačních operací s dalšími společnými silami působícími v operacích je komplikována potřebou porozumět velkému množství existujících proměnných.

Porozumět vztahům těchto proměnných a jejich dopadu na vojenské operace bude také determinovat podstatu informačních operací v roce 2020. Velitel společných sil

povede informační operaci s protivníkem buď během vedení bojové činnosti, nebo v rámci humanitárních operací.

Pokračující vývoj informačních operací v globálním informačním prostředí má dvě význačné konsekvence. Operace v informační sféře se stanou za prvé důležité stejné jako vedené v pozemní, námořní, vzdušné a kosmické sféře. Takové operace budou mnohonásobně provázané: v soustředěné logistice, v oblasti všestranné ochrany, budou se týkat přesného vedení úderů a ovlivňovat dominantní postavení manévru, stejně jako společné velení a řízení. Současně se informační operace mohou promítat do oblastí zvláštních úkolů vyžadujících od druhu ozbrojených sil prosadit a vhodně nově plánovat organizační strukturu a vycvičené specialisty.

Jejich hodnocení musí být posuzováno na základě výsledků cvičení a náročných experimentů.

Velení a řízení

Definice: Uplatnění velitelské pravomoci a řízení řádně jmenovaným velitelem, který je uznávaný silami a připravený splnit úkol. Funkce velení a řízení jsou představovány organizačním uspořádáním štábu, vybavením velitelských stanovišť, komunikačními schopnostmi a procedurami velitele při velení, řízení a plánování, koordinování a kontrole sil ke splnění úkolu.

Velení a řízení je výkon pravomocí při velení vojskům. Velením se sjednocují druhy ozbrojených sil, druhy vojsk a služeb k nejúčinnějšímu splnění bojových úkolů ve společných operacích.

Jak se mění podstata vojenských operací, vyvstává kontinuální potřeba vyvíjet nové vlastnosti (druhy) velení a řízení, organizační struktury, mechanismy, systémy a nástroje. V tomto ohledu se jedná se o dva hlavní výstupy - struktury velení, procesy a informační systémy a na druhé straně technologie, které jsou nejlépe přizpůsobené jejich podpoře. Zkoumání obsahu a formy těchto dvou otázek v kontextu projektovaných schopností bude sloužit jako katalyzátor změn v doktríně, organizaci a výcviku:

- Velitelé budou potřebovat široké poznatky z nových operačních schopností a porozumět novým (často vysoce automatizovaným) podpůrným prostředkům, aby byli schopni flexibility, adaptivní koordinace pomocí senzorů a řízení sil.
- Štáby, které podporují velitele musí být organizovány a vycvičeny k podchycení výhod nových schopností. Velitelé a štáby musí také být schopny velení a řízení v případě selhání techniky.
- Velitelé musí být schopni formulovat a realizovat záměry založené na aktuální znalosti situace na válčišti (bojišti).
- Velitelská stanoviště společných sil budou mít rozložené síly k účinnému koordinování rozptýlených jednotek a činností. Podřízení ústředí bude minimální, činnosti na velitelských stanovištích budou agilní, mobilní a rozčleněné podle přesně vymezených kompetencí.
- Rychlejší operační tempo zvýší možnosti volby mezi zbraněmi a účinky. Větší rozsah zbraňových systémů bude vyžadovat vedení úderů ze všech postavení za nepřetržitého souběžného plánování.
- Stále větší role mnohonárodních partnerů a spolupráce mezi více agenturami bude vyžadovat zapojit širší plánovací schopnosti, technickou kompatibilitu a interoperabilitu a mechanismy pro vhodné informační sdílení.

Tyto a další změny jsou nadčasové a musí se souběžně hodnotit z hlediska tří lidských aspektů velení a řízení. Z postavení společných sil se musí analyzovat a porozumět významu provázanosti součástí v kontextu malých, široce rozptýlených jednotek, které jsou tímto méně zranitelnější. Za druhé, rozhodovací proces musí zahrnovat důsledky nových technologií, které působí souvisle ve všech úrovních a za všech podmínek. I tehdy, kdy se člověk stává za jistých okolností nebojeschopný. Za třetí, jak nové informační technologie, systémy a procedury dávají k dispozici všem článkům velení podrobné informace, musí velitelé a štáby porozumět důsledkům, které to bude mít na rozhodovací proces, výcvik a postupy.

Říká se, že velení je umění a řízení je věda. Myšlenkový obsah vize to potvrzuje a dodává, že jde o pravdu, která je trvalá.

Uskutečnění vize

Společná vize 2010 z r. 1997 měla hluboký dopad na vývoj vojenských schopností amerických ozbrojených sil. Popisem schopností nutných k dosažení úspěchu roku 2010, se začal uskutečňovat třírozměrný program. Za prvé, společná vize 2010 postavila všeobecný rámec a vtiskla nový ráz druhům ozbrojených sil a vysvětlila jejich jedinečný příspěvek společným silám. Za druhé, vznikly a osvědčily se postupy, které testují záměry k propojení společných experimentů a výcviku s praxí. Za třetí, otevřel se proces řízení vize reality, který usměrňuje transformaci doktríny, organizačních struktur, výcviku, materiální - logistické oblasti, velení a řízení, přípravy velitelů a štábů a dalšího personálu. Společná vize 2020 buduje na těchto úspěšných základech a podporuje urychlení nastartovaných procesů.

Základem soudržnosti společných sil jsou kompetence jednotlivých druhů ozbrojených sil, které je pevně stmelují dohromady. Cílem v uskutečňování společné vize je **optimální integrace** všech společných sil a dosažený reálný výsledek. Dosáhnout tohoto cíle v podmínkách nezávislosti druhů ozbrojených sil vyžaduje zlepšit úroveň interoperability, zdokonalit vztahy a vzájemnou důvěru mezi všemi bojovými silami - zvláště v odolnosti velení a řízení sil. Tato vzájemná závislost a podpora bude přispívat k dosahování plného spektra dominancí s využitím všech vzájemně působících sil. Posílení účinků při spolupůsobení organických jednotek přes nezávislost druhů ozbrojených sil jasně ukazuje, že jednotnost společných sil je více než interoperabilita.

K účinné transformaci a prosazení trvalých změn ve společných vojenských schopnostech, musí experimenty a prováděcí procesy zahrnout tvorbu širokého rozsahu scénářů a simulací fiktivních konfliktů, jež navrhnu model budoucích operací. Intenzivní zkoumání alternativních koncepcí operací může pomoci americkým ozbrojeným silám vybrat inovace, které uchopí největší výhody nových idejí a technologií. Rychlé tempo takových změn bude pak řídit budoucí vývoj experimentů a realizačních procesů a zdokonalení schopností společných sil.

Základní platformou celkového procesu od teorie vize přes experiment po praktickou realizaci je společný výcvik a vzdělání, protože jde v podstatě o intelektuální změny. Tedy uskutečnění procesů závisí na přidružení koncepcí ověřených společnými experimenty a profesionálními vojenskými vzdělávacími programy. Tímto způsobem

se stanou druhy ozbrojených sil společným týmem se schopnostmi úspěchu napříč celého rozsahu vojenských operací.

Shrnutí

Vize ukazuje, že americké ozbrojené síly musí být společnými silami, schopnými uskutečňovat úplné spektrum dominancí. Jedná se o:

- globální zájmy USA a odezvy na pokračující existenci širokého rozsahu potenciálních hrozeb těmto zájmům a silám;
- soustředěnost informačních technologií na vývoj nejenom ozbrojených sil USA, ale také schopnosti jiných spolupůsobících sil na celém světě;
- pokračující široký rozsah vojenských operací a úspěšnou integraci mnohonárodních partnerů s rozšířenou spoluprací mezi více agenturami a interoperabilitu procesů, organizací a systémů;
- vztahy ve společných silách jako základ budoucích vojenských operací.

Vize 2020 na těchto podkladech prozkoumává důležitost technologií a technických inovací ve vojenství USA a jejich operacích. Současně zdůrazňuje, že technologické inovace musí být doprovázeny intelektuální obnovou vedoucí k změnám v organizaci a doktríně. Pouze pak lze dosáhnout plného potenciálu společných sil - rozhodných schopností napříč celého rozsahu vojenských operací. Taková perspektiva závisí na dovednostech, zkušenostech a výcviku lidí s hlavním posláním velitele. Základní inovace, o kterých hovoří vize, mohou být dosaženy pouze přes získání lidí k službě pro ozbrojené síly, rozvojem a spojením úsilí mužů a žen, kteří se vzájemně podporují, determinují a jsou s to zajistit výstavbu nejdokonalejších sil, které budou takové jak jsme je definovali na začátku tohoto článku: samozřejmostí v míru, energické (rozhodné) ve válce a vynikající při vedení jakékoliv formy konfliktu.

Které státy Severoatlantické aliance mají profesionální armádu?

- *USA - 1 256 900 osob, z toho 198 000 žen; v záloze 1 430 000 osob, z čehož 476 000 tvoří Národní gardu*
- *Kanada - 61 640 osob, z toho 6500 žen; v záloze 23 000 osob*
- *Velká Británie (v roce 1962 ustavila jako první v Evropě ozbrojené síly složené výhradně z profesionálů) - 227 000 osob, z toho 14 950 žen; v záloze je 378 400 osob*
- *Francie (profesionalizace armády ukončena před rokem, původně měl být tento proces završen až v roce 2002) - současné početní stavy nejsou k dispozici; v roce 1996: 475 150 osob, z toho 17 350 žen; v záloze 292 000 osob*
- *Belgie - 38 000 osob, z toho bylo v roce 1996 2760 žen; v záloze 144 200 osob (ještě před pěti lety čítaly belgické ozbrojené síly 42 500 osob)*
- *Nizozemsko - 36 000 osob, z toho bylo v roce 1996 2600 žen; v záloze 75 000 osob*

Plně profesionální armádu má ještě Lucembursko; v dohledné době by ji mělo mít Španělsko, Dánsko a Portugalsko